

یادی (10) سالهی تیرۆرکردنی ئەبویەکر عەلی

حەمەسەعید حەسەن

یەکی ئەیلوولی ۱۹۹۴

۱۹۸۹ دوو برای ئەبویەکر عەلی، لەبەر ئەوەی سەر بە «ی. ن. ک» دەبن، لە زیندانی ئەبوغەزێب لە سێدارە دەدرێن. هەر لەسەر یەکییەکە هەموو ئەندامانی خێزانەکەیان، تەنەت براژنەکانیشی بۆ باشووری عێراق دوور دەخزێنەوێت. پێش راپەرین دوو جار دەگیرێت. هەڵسۆراویکی چالاک یەکییەتی بێکاران دەبێت. ۱۹۹۳ کۆشێریکی ۲۴ لاپەرەیی: «ئەو شەوانەی لە پرچەکانت رەشتێرن»، پلۆ دەکاتەوێت. تا سەرھەڵدانی کێشەی خانووە بێ تاپۆکانی حامیەیی سلێمانی، هەر لە «ی. ن. ک» ھوێ نزیك دەبێت.

لە یەکی ئایاری ۱۹۹۴دا حیزبی کۆمۆنیستی کێرکاری عێراق لە باریگای سلێمانی کۆبوونەوەیەکی ساز دەکات، تێیدا ئەبویەکر لەبەری دانیشتوانی گەرەکە حامیە دەپەمبەیت و بە دەسەڵاتدارانی شار دەلێت: «ئێوە نەک هەر ژێنایکی گۆلێنی ھەک ژێنای خۆتانمان بۆ داوین ناکەن، ئەوتە لێمان ناگەرێن ژێنایکی قورپینیش بەسەر بێین». ۱۶ی ۸ی ۱۹۹۴ ئاسایشی سلێمانی دەگیرێت و شەش پۆژ زیندانی دەبێت. کەسێکی دەرھوێ دەزگای ئاسایش بە تاپەتی دێت و بە شێوھەکی سەخت ئەشکەنجەیی دەدات. لە یەکی ئەیلوولی ۱۹۹۴دا لە شەقامی بێسارانێ کە دەکەوتتە نیوانی باخی گشتی و یانەی فەرمانبەرانیوە، تیرۆر دەکێت. سالیك بەسەر مەرگیدا تێنپەرێت، دایکیشی سوێتی دەبێتەوێت.

لە ۹ی حوزەیرانی ۱۹۹۳دا ھاتوچۆکردن قەدەفە کرا، لە درزی دەرگاھەو چاوم لێ بوو. سەربازێک دایکێکی پێ بوو، پێی گوت: ھەلێ! کە راپێرێ گۆللەبەکی بە دەفەیی شانێیەو نا. ئەو سەربازە لە حامیەیی سلێمانییەو ھاتبوو. ھەر ئەو پۆژە سەربازانی ھەمان سەربازگا، دەیان دیلپان لە دۆلێکدا کوشت و ھەر لەوێشدا تەرمەکانیان شارنەوێت. ئەو شوێنە دواتەر بە دۆلی مەرگ ناویانگی دەرکێرێ. چیرۆکی «چالی جەرگی پیرزێن»ی حسین عارف، باس لەو رووداوانەی ھاوینی سالی ۱۹۹۳ی سلێمانی دەکات.

لەو حامیەیدا کە خەلکی راپەرێوی سلێمانی بەھاری ۱۹۹۱ داریان بەسەر بەردیەوێ نەھێشتبوو، خەلکێکی لێقەوماو، خانووجکەیی پەرپووتیان بە وشکەکەلەک، لەوح، تەنکە و قور پێکەو ھاتبوو. پارێزگاری سلێمانی بێ ئەوەی ھیچ پێگاجارەیک بۆ ئەو خەلکە ھەزارە دیاری بکات، لە ۲۰ی ۸ی ۱۹۹۴ بە نووسراویک ئەو دوو سەد مائە ئاگادار دەکات کە: «لە یەکی ئەیلوولدا، ئەو خانووانە تەخت دەکێرن، بۆیە چی زووترە دەبێت چۆل بکێرن».

لە یەکی ئەیلوولدا خەلکی خانووەکانی حامیە، بە مەبەستی دۆزینەوێ چارەسەریک بۆ کێشەکەیان، بە رێپێوانتێکی ھێمن دەگەن بەردەمی بالاخانەی پارێزگا. پاسەوانەکانی پارێزگار دیانەوێت بە تۆپزێ ئەبویەکر بەو بیانووێ نوێنەری گەرکە، بۆ تۆپوێز بێنە ژوورەو. ئەو چوێکە پێشتر دەزگای ئاسایش ھەرھەشی کوشتنی لێ کردبوو، دەزانێت نیازیان خرابە، خۆی بە دەستەو نادات و دەپەوێت دوور بکەوێتەو. پاسەوانان دواي دەکەون، تەقەیی لێ دەکەن. سەرھات بریندار و دواتر دەیکوژن. بۆ شەوێ، سالار عەزیزی پارێزگار لە ۲۷ی یەکیئەییەو دەلێت: «گەرھەکی حامیە سەرھای رێز لە پاسا نەگرتن، شوێنی بەدرووشتی و کانگای فەسادبەش».

رێی تێ دەھێت سالار عەزیز لە دارشتن و جێبەجێکردنی پلانی تیرۆرکردنی ئەبویەکردا بەشدەر بوو، ئەکەر نا تاوانباری سزا دەدا، یان دواي ئەو ریسواییە وازی لە پارێزگاری دەھێت. بە عەقڵی کێدا دەھێت، بە پۆزی نیوھۆر و بە ھەر چاوی خەلکەو، لە بەردەمی بالاخانەی پارێزگادا، بێ فەرمانی پارێزگار خۆی، پاسەوانانی پارێزگار کەسایەتیەکی ناسراو تیرۆر بکەن!

به‌عس که شۆزښگړتیکي له سیداره ددا، په لټننامې به که سوکارمکې ئیمزا دمکرد، که به هیمنی بینښن، ئینجا ترمه‌کې دده‌ایوه، (ی. ن. ک‌پش به هه‌مان ه‌راج ترمې ئېویه‌کړې دایوه، ترمه‌کې تنیا چتی دوو کوللې پیوویو، په‌کټیکیان به پش‌تیپوه و ئوی تریان به ناو دمییپوه. ئم رقه ئه‌ستوری دسه‌لانداران له ئېویه‌کړ، لهر ئه‌ویو، دا‌کوکي له چه‌ساوه‌کان دمکرد و له پیناوی به‌دېپنانی دا‌خاوییه‌کانیاندا، به کز چه‌وسپنه‌راند دچوووه.

ئمه عشقه و

ئمه بهری پروپارتیک به له‌پ‌گرتنه و

هر به مندالی رڼ چۆته دهمارموه. (هؤنراوهی تریی نال)

خۆم گوری خۆم هه‌لنه‌کنم

لانکه‌بکم دهیان ساله

چغق و خنجهر رانه‌ژمن. ۲۱

ئیفلا‌توون بویه شاعرانی له کوزارمکې وه‌دەرنا، چونکه ره‌خنه‌بان له خدواوند و قارمانه ساخته‌کان دمکرد. ئېویه‌کړیش چونکه «نه به توپلی هؤنراوه کهوشی میری دسری» و نه به نسکوی سولتانی دمکوت سرکه‌وتن و نه دۆزه‌خی نیشتمانی وه‌ک به‌م‌مشت نیشان ددا، بویه زمانیان بری. پکوزه راسته‌قینه‌کانی ئېویه‌کړ که‌ی ئاره‌زوویان لڼ بیت، ده‌توانن ته‌لاریکی بلند، بان ژتیکی نوڅ بکرن، به‌لام ئاخۆ ده‌توانن هر بهو ئاسانیپه پله‌ی نیچواوانیشیان بسرن! سادات که له به‌ردم پرونا‌کبیرانی میسزدا شکستی خوارد، هه‌موویانی فرڅ دایه زیدانه‌وه، په‌کټیش که ئېویه‌کړی پټ که‌وی نکرا، تیرۆری کرد. هه‌مان گولله هاوزمان زمانی ئېویه‌کړی له کز خست و تیرۆریستانیشی پسوا کرد.

خوین و پاره

هپشتا دسه‌لاندارانې سلجمنی ئو تاوانباره‌یان ده‌ست‌نیشان نه‌کردوه، که ئېویه‌کړی کوشت، به‌لام بق داپوشینی تاوانه‌که‌بان، سالار عزیز په‌نجا هزار و عومری سدید علی «به‌پرسی مه‌لېندی ریک‌خستنی سلجمنی ی. ن. ک» ده هزار دیناری به دایکی شاعیری شهید دابوو. خوشکی ئېویه‌کړ له و توویژدها که «تاشنا که‌مال» لسه‌ر خواستی نووسری ئم باسه له ته‌کیدا کردوویتی، ده‌لپت: «به‌کری برام له ده‌فته‌ری بیره‌وریپه‌کانیدا باسی ئه‌وی کردوه، که ینگ نیازی هه‌یه تیرۆری بگات.... ئیچه له بری خوینی براکم پارمان ناویت، ده‌مانه‌ویت خوینی به‌غیرۆ نه‌روات، تاوانبار بدووزیتوه و به سزای خۆی بگات.»

ماوه‌یک ینگ بق چاویه‌ست می‌دمندالیکیان (که «گوزان» ی ناو بوو) به‌گیر هینابوو، گواپه ئو ئېویه‌کړی کوشتوه، دواتر گوزانان نازادکرد و «شترکوی» برای ئېویه‌کړیان بهو بیانووی نیازی وابه تولی براکه‌ی بکاته‌وه، کرت. وه‌ک خوشکی ئېویه‌کړ ده‌لپت، «فویادی چه‌لیزاده» فریای که‌وت، ئمگر نا ئه‌ویشیان تمه‌ی دمکرد. «دلنیاين گولله‌بارانکردنی ئېویه‌کړ علی له لایه‌ن چه‌کدارمکانی پارټیزگاری سلیمانیه‌وه، دوا تاوان نابیت، شه‌هیدکردنی ئېویه‌کړی ناشتخاواز، خۆشه‌ویست و جتی متمان‌ی ماله ئاواره‌کانی حامیه، کاره‌ساتیکي که‌وریه و هیچ پاساودانیکه قبول ناکات و پله‌یه‌کی ره‌شی له سرینه‌وه نه‌هاتوه به تختی توپلی پارټیزگار و حکومتی هه‌ر‌تیمه‌وه و به ره‌سمی ده‌ست‌پیکردنه‌وه‌ی قتلوعامی ئدیپ و هونرمندانی کوردستانه و هه‌لکه‌پانه‌ویه له راپه‌رینی شکۆمندی ئاداری ۱۹۹۱ و که‌رانه‌ویه به‌روه فاشیبه‌ت و له‌نوڅ به کویله‌کردنه‌وه‌ی چه‌ماوره، به‌گشتی.»

لسه‌ر ئم رستانه که له بانگوازی ۱۴ئ ئیلوولی ۱۹۹۴ئ نووسران و هونرمندانی سلیمانیدا هاتبوون، پارټیزگاری سلجمنی به مه‌بستی په‌شیمان کردنه‌ویان، به‌شیک له ئیمزاکه‌رانی بانگوازمکه بانگ دمکات و

چەكى ھەرمەشە دەمخاتە كار، بەلام كەسيان لە ئيمزاي خويان پاشگەز نابنەوه و تەنانت پيشى دەلێن: «بەس ھەلسۆكەتى لەگەڵ رۆشنيراندا چۆن بوو، ھيچ نەبەت نۆپوش وا رھوتارمان لەتەكدا بگەن.»
 كوشتنى ئەبويەكر بەجۆزىك لە سوێند دەنگى دا، ھەندىك كەسى سەر بە پىنك پەنايان برە بەر ھەرمەشە كردن، لە ئينگرېد كارلگىست و ئولا ريشاردسون، ئەو دوو پۆژنامەنووسەى لە ۲۴ى شوباتى ۱۹۹۵دا لە رۆژنامەى IDAG دا ناو و وێنەى ئەو سوێدپەنەيان ئاشكراد، كە لە كوردستان شاعيريش تېرۆر دەكەن. سالار عەزىز و عومەرى سەيدەلى كە ھەردووگيان ھاوولائىي سوێدين، لە رۆژنامەى IDAG دا، ھەك مەرقۇكۆژ ناويان ھيژرا بوو. نزيكەى ۲۲ مانگ بەسەر تېرۆركردنى ئەبويەكردا تېپەپيوي، لە ۲۱ى ۱ى ۱۹۹۶دا سالار عەزىز لە پادىويەكى كوردىي ستۆكھۆلمەوه گوێ: «ئەبويەكر بێ تاوان بوو، ترسا، پاڤكرد، تەقەى لى كرا و كوژرا، ھيشتا قەزىبەكى لای حاكەم.» ئەوى ئەبويەكرى كوشتبوو، خۆى نكۆلى لى نەدەكرد، ھەرماندەى پاسەوانانى پارێزگار بوو، لە شەرى نۆيان پەكيتى و پارتيدا، كوژرايەوه.

دەرپيشى نۆي

شيعرى نۆي وێنەى خۆرئاوایوون، خەرمانى مانگ، دەرەشانەوى ئەستېرە، ھەلچوونى زەربا، ھازەى پرويا، جىروەى چۆلەكە، بالاي چنار، سەزايى دارستان و بۆن و بەرامەى كۆل ناكيشيت، بە كامبىزاي نەينى وشە وێنەى خەون و خوليا، ھەست و نەست، خەم و شادى، ھيوا و بېئومبىدى، دلەپاوكى و ئارامى، ئەوين و قين دەگرت، شيعرى نۆي بە ناخدا رۆ دەچيت، حالەتە ئالۆزەكان بەرجەستە دەكات، تزيبە لە شتى سەبر و نەينى و ناكۆك. ھيچ ھونەرەك ھىندەى شيعر ناخى ئينسان ناخاتە رۆو. شيعر ئەگەر چى ھاوارى ناخى شاعيرە، كەچى لە ناخى كەسانى تريتيدا دەنگ دەداتەوه. شيعر سەبارەت بە شتيك نادۆيت، شتەكە دینتتە فسە.

تازەگەمى لە شيعردا لە بۆشاييدا رۆو نادات، بەشتيكە لە ھۆشيارى كۆمەلەپەنى و پيۆندىبەكى پتەوى بەو قۆناغە مێژوويەى ھەبە، كە ھەر كۆمەلگايەكى پيدا تيدەبەريت. شيعرى نۆي لە دەسەلات ياخى دەبیت، شيعر تەنيا بە شيوازى كۆن و باو دەتوانيت لە رازەى دەسەلاتدا بېت. دەسەلاتدار لە شيعرى سورىيالى تينناكات، بۆيە نۆي دەوەستيت. كەس شيعرى سورىيالى بۆ ديكتاتور ناليت. «پيتى شيعرى ستوونى، پيتى گيانى خيلە، بۆيە نوێخوازترين شاعيريش كە بپەيت بە بالاي سولتانيكدا ھەلبلېت، دەگەرتنەوه سەر ھەمان پيتم. سەيباب كە ناساغ بوو، بە شيعرىكى ستوونى ستايشى (فاسم) ى كرد، تا بۆ چارەسەر بۆ دەرەوهى عىراقى بئيرت.» ئەم ريتسايە شيركۆ بېكەس ناگرتنەوه، ئەو كۆلى پەخشانەشيعيريش لە پەخەى دەسەلاتداران دەدا.

ئەمويەنيس دەلېت: «زمانى ئاسايى رۆونكرنەويە، وەلن زمانى شيعر زمانى ئامازەيە. شيعر ئەو شتانە دەلېت كە بە زمانى ئاسايى ناگوترين.»

بۆچى نەگريم، سەك كە رەنم دل دەشكيتى!

بۆ مەى نەزۆن، شيشە لە سەد لاوه شكاو!

نالى بە پاشكاوى نەگوتووه، تەنيا ئامازەى بۆ ئەوه كردووه، كە فرميتسكى نالى لە مەى و دلى ناسكى لە شووشە دەچيت. ئەركى رەخنەگرە بايەخ بەوه بەت، كە فلان شاعير كام بەردەى ناوتە سەر ديوارى كەلەپوور و چى تازەى گوتووه؟

بە شەو چەمى كەوھەربەندى پشتوتت

لېم ئەبەتە تاوتەنى بالانوتت. «ھۆنراوى مۆسكۆي جوان»

لاى گۆران چەم پشتوتنى شارىكە، كەچى لای ئەبويەكر چەم پشتوتنى كچىكە:

دەيجەم ئەكرەد پشتوتت. «ھۆنراوى تريتى تال»

لاى لەتيف ھەلمەت پىرچى كچ: رەشمالە، لای ئەبويەكر گۆرە:

وهره ئەمشەو له پرچەكانتا بمنيژه. ل ١
سەرنجی ئەم دەربیرنه نوێیانه بدن، كه ئەبویەكر دایهتاون:

سارد وەك ئەو گرهی

شەو له چراكەیی موشیردا ئەنوست،

زەرد وەك دانی پیر. ل ١٧

كورت وەك دارهكەیی مێچەر سۆن. ل ٤

ئەو پرچانەیی له جۆگەله درێژتر بوون. ل ١

پرچەكانت دوو چرای قورگ هەلكەنراون. ل ٢

وەك توولەرتیی قەدیالێكی گۆژە تەنیام. ل ٣٠

هۆ ئەو كچەیی لاسارتی له رەشبا

هۆ شارنشینیی چاو گەلا. ل ٧

خۆشەبوستیتان سەكێكە پێم ئەوهری. ل ١١

ئەم بازانه پۆلی ناگرێ بالدارن،

مەلۆی فریوی جووتیارن. ل ١٣

رۆوباریك بوی پەلت گرتم. <ترتی تال>

ئەم شیعرا نه گونگی ژیر تیرۆكەكەیی تۆن. <هۆنراوهی دایه. دایه>

زمانی شاعر

زمانی شاعر له زمانی پۆژانه جیاوازه، بەلام نایا كۆكی شاعر، زمانی شاعره؟ نایا دهقی شاعری به پەلی بەكەم
جەستەپەكە له زمان؟ نایا ئەو زمانە سادەپەیی ئەبویەكر پێی دەنووستیت، له زمانێكی ئالۆزی داتاشارا،
شاعیرانەتر نییه؟ نایا جوژتف برۆسكی گوتەنی: شاعر زمانه له بالاترین توانیدا؟ نایا زمان نامانجە؟
<شەكسیر بەسەر زماندا زال و شارەزای نەینییەكانی یوو، بەلام ئەوهی ئەوی به نەمریی هێشتۆتەوه، له زمان
قوولتره، ئەوهی كه ئینسانی ناسیوه.>

تۆ خۆتیی سەوزی ئەو دارستان و لێهوارانەیی

ناسمان كاسكێته هەورینەكەیی خۆی تیا نەتەكاندوون. ل ١٦

داهێنان به گوتنی شتی جیاوازهو بەنده، نەك به توانهوه له كەلهپووردا. تەقاندەوهی زمان، نه فەرماۆشكردنی
پێژمانه، نه شتواندنی رێنووسه، نه بەكارهێنانی وشەیی بیگانەپە، نه تەمووزی ساخته، بەلكوو كەشەدانە به
زمانه تیرینەكە، بۆ ئەوهی بەكاریت دیارده نوێیەكان بەسەر بکاتەوه، ناخر زمانیش دەبێت له كەشەسەندندا بێت،
ئەگەر نا توانای پرسباری نوێی ناییت.

وەك ئەو هەورانەیی هەرگیز بیابان مەمکی نەمژبون،

گریای پێ چاوی ئەو جۆگەلانەیی

له شوێنێكانی <تالی>دا تەقین،

هێنده گریاوی هاكا پاییزێ

چاوەكانیشت وەك گەلا وهرین. ل ١٩

پاسته شاعیر دەبێت بوێزانە مامەله له گەل زماندا بکات، چە بـشکینیت و سـل له تابوو بەزاندن نەکاتەوه، بەلام
ئەمە بەو مانایە نییه، كه شاعیری بالا وەك پارچە ئێسكێك فریج بداتە بەردەمی سەگی پەخشان. <شاعیری بوێر،
شوفێر نییه تا نێزار قەبانی گوتەنی لەبەردەم گلۆبی سووری سەروادا بووستیت. خۆبەستنهوهش بەكێشێكی

دیزینه‌وه، هر لاسایکړدنه‌وه و گیرخواردنه له بازنه‌بکدا، که پښتو سنووره‌کلی دیاری کراوه.

نم دله بالنده‌یکه، شوه‌انه دئ

په‌ر و بالی له دهرکا‌کمان ه‌لده‌سوئ. ۳۱

ده‌شیت به لای «که‌مال مح‌مه‌مد»‌وه نمه بالا‌په‌رزترین شیعری ئه‌بویه‌کر بیت، ئه‌گه‌ر نا نه‌بده‌کړد به گ‌زوانی، یان به لای «عدنان ک‌ریم»‌وه تنیا ئه‌و دپ‌رانه‌ی ل‌وکی ه‌له‌بجه شاعر بن، که به گ‌زوانی گ‌وتوونی، به‌لام شیعری نوئ ئه‌گه‌ر چی کیش پش‌تگ‌وئ ناخات، وه‌لی به ت‌رازووی گ‌زوانی ناکیش‌رتیت. شیعری نوئ پش‌ت به کیش‌تیکي حازربه‌ده‌ست ناب‌ستیت و پ‌تیمی نوئ له وشه‌کاندا ده‌دو‌زنته‌وه.

* خ‌وت له دو‌بیاره‌ک‌رنه‌وی وش‌ی ها‌وواتا بپار‌تزه!

* وش‌ی ئاسایی به‌کار به‌ینه، نه‌ک ئال‌وز!

* به دل‌نیا‌په‌وه مه‌وئ!

نم‌وانه ئام‌وز‌گ‌ارپه‌ک‌انی «ب‌رخیس»‌ن، ئاخ‌ق شیاوی ئه‌وه نین شاعیر له‌به‌ر چا‌ویان بگ‌رتی؟ به لای «بر‌وک‌س»‌وه شاعر به‌رج‌سته‌ک‌ردنی بپ‌رکه‌به‌کی پ‌ت‌شوه‌ختی شاعیر نیی‌ه، شاعر ش‌تیک به خ‌وت‌ه‌ر ناکه‌به‌نیت، خ‌وی به خ‌وت‌ه‌ر ده‌گه‌به‌نیت. به ده‌گ‌مان فه‌له‌سو‌وف‌تیک شیعری جوانی نو‌وسیه‌وه، چونکه زمانی فه‌لسفه، زمانی شاعر نیی‌ه. شاعر ها‌وز‌مان وینه‌ک‌یش‌ان و موسی‌کل‌یدان و سه‌مایه به وشه. سر‌رنجی هر دپ‌ره‌شعیرتیکي جوان بده‌یت، ها‌وز‌مان وینه‌ب‌ک و پ‌سته‌به‌کی موسی‌ک‌ییه و وشه‌کانی سر‌ق‌الی سه‌مایه‌کی ئه‌فس‌و‌ونا‌وین.

ده‌ما‌ک و ئا‌وینه

بو‌چی له‌و شاعرانه ئال‌تیت که تپیان بگ‌م؟ ئه‌بو‌ته‌مام له وه‌لام‌دا ده‌پ‌رس‌تیت: بو‌چی له‌و شاعرانه تپنا‌گ‌ه‌یت که ده‌یان‌تیم؟ ئایا شاعر بق ئه‌ویه تپی بگ‌ین، یان بق ئه‌ویه چی‌زی ل‌ن وه‌ر‌بگ‌رین؟ ئایا ئه‌و شاعر‌ه‌ی ل‌تی تپنه‌گ‌ه‌ین، چی‌زی ل‌ن وه‌ر‌ده‌گ‌رین؟ ئه‌وی له‌و دیو دیوار‌ه‌ویه دیار نیی‌ه، ئه‌وی له‌و دیو شو‌وشه‌ویه دیاره، شاعر ده‌ش‌تیت شو‌وشه بیت، یان دیوار. شیعری ئه‌بویه‌کر ئا‌وینه‌به‌کی پ‌وونه، شاعیری به زیندوویی تپ‌دا ده‌بپ‌رتیت، ئاخ‌ر شاعر و شاعیر دوو ش‌تی جیا‌واز نین، هر یک ش‌تن، شاعر، شاعیره له ش‌تیه‌ی وش‌ه‌دا. شاعر پ‌یناسه‌به‌کی نه‌گ‌ز‌پ‌ی نیی‌ه، پ‌یناسه‌ی شاعریش و‌ک شاعر خ‌وی، هم‌میشه له گ‌ز‌ان‌دایه.

پ‌یخ‌ود ده‌ل‌یت:

ئ‌می فیدای رح‌م و وفا‌تان بم مه‌گ‌ه‌ر من یوسف‌م

نم برای خ‌وتانه وا ئا‌واره وو ون ک‌ردوه.

هر‌وه‌ها ده‌ل‌یت:

بو‌چی نه‌ر‌تئ سه‌یلی سروش‌کم و‌ک‌وو باران

بو‌چی و‌ک‌وو په‌ع‌ق‌و‌وب نه‌به شو‌هره‌یی شاران

له‌و یوسفه‌ پرس‌سومه له بپ‌گان‌ه‌وو یاران

هر‌گ‌یز نیی‌ه س‌ز‌اخ‌ی له هیج ل‌وه دل‌ی من.

نم‌هل ده‌نقل ده‌ل‌یت:

من یوسفی خ‌وشه‌ویستی ز‌لیخ‌ام

که هاتم بق ک‌وش‌کی تازیز

تنیا هر مانگ‌م شک ده‌برد.

ئ‌بویه‌ک‌ریش ده‌ل‌یت:

کام ز‌لیخ‌ا

كام ياقووب و بېر و برا

له تمنيايي و گرياني يوسفيت ښكا؟ ل

به راست شاعر پيويستي به سيمپول، داستان و ښفسانه هه به؟ شاعر پيويستي به هه به له ديو دهمامكي
ټوليس، سيريف، پرميټيوس و يوسفوه ځوي بشارتيتهوه؟ همدېك چار شاعر ځوي له ديو دهمامكيتهوه كه
كسايه تيبهكي ميژوييه حهشار دمدات و رمخه له كموكوپييه كاني سهردم دهگرت و باس له خوليا و خم و
نمدنپشه كاني ځوي دهكات، كه ليك چار دهمام هينده روونه، رووي شاعر له ديوپوه دياره. له شيعري
دهمامكا شاعر له پشتهويه، «چيروكيژ» به شداري رووداوهكان دهكات، كات: پابر دووه، اناو: كسي يه كسي
بگويه و سرچاوه: ميژووه، به لام شيعري ناوښته كه لاي نهونيس دوا تهنكيكه، ورك شيعري دهمامك دريژ نيبه،
چره، شاعر: له پيشهويه، چيروكيژ: شاهته، كات: ټيستايه، سرچاوه: رووداوي روژانهي ټيكل به ښفسانه به
و اناو: كسي سټيهمي بزه.

كوراني ياقووب، يوسفی برابان دهمخه بيريتهوه، كراسه كسي له خوښي بزنيك همده كيشن، ورك كويله
دميفرشن و لاي باوكيان دملين كورگ خواروويه تي. مضمود دهروش له سر زاري يوسفوه دلپت:

«كورگ له براكانم دلوقانتره، باوكه»

براکاني يوسف له برا دپرينه كاني ښويوكر دلوقانتر بوون، ښمان هر به زينداني كردن و ښه كنه داندان له
براکه جارانيان خوش نابن، له خوښي خوښيدا شهلالي دهكان. ښمال دهنقل دلپت:

خو به دنياي خوشتره وه مهيين

كه ميريك دهرت ميريكي

ديكه چيگه دهگريتهوه.

كومه لگايه ك نيبه، بي زهرورنگ بيت، به ناسوي داهاتوويشوه، تروسكسي كومه لگاي بي توندوتيزي به دي
ناكرت، ميژويي ښنسان، ميژويي سركوتكر دنيه تي. بهس دوو چار ښويوكر دهگرت، به لام نايكوژت، په كيتي
يك چار دميگرت و كه بهر لاي دهكات، تمنيا نو پوژي تر لبي دهگرت «شنه ئازادي هلميزت» له پوژي
دمهمدا دميكوژت.

فين و ښوين

حهمه فريق حاسن دلپت: «رنگه كم شاعر هه بيت هينده ښويوكر برانپهر به په گزي م توپره بيت، تا
ښو رادهي پتيان دلپت:

هر يه كنه تانواننيكي تري حوان.

به لام توپره بوني له به كسز انيني په گزي ميوه نيبه، به قهر ښوي بې بيدار كرده ښوي خوښانه. ښو هلمچوونه
زياتر له ځوشه ويستي به نينه وه سرچاوه دهگرت.»

توش هر وكمو كچاني تري شارمكه

با نيت، شنه

چم نيت، زنه

شهسته باران نيت، پروشه

تنيا درو و عمر و بويه و بووكه مشووشه. ل ۳۳

ناخو ښويوكر له يك زن توپره به، يان له زن به كشتي؟ نيا زن هميشه له سر هغه؟ ناخو چ زنيكي دلپرد،
هويښي بيزاري ښويوكر بوويته؟ ښه زنيك به سه ختي برينداري نه كرده بيت، ښوئ كه پوژنيك له پوژان
كونيښي:

لەو پەشەبایەش خۆش نایم

تەنیا شوێن لە حەوشەتانا نووستی

بۆنی تووێل و پەرچەم و هەناسەتی

بۆ کەسێکی کە بردی. ل ٦

چۆن دانی دیتیت بنووسیت: «ئافەرەتیش لەم ولاتەدا بیاڵەبەکە، فەیلەسووفیک و گەمژەبەک بە بەک نرخ تیا

ئەمخۆنەوه.» یان بڵێت: «نازانم چۆن ئەو دەستە بە دەستی گێقارا بزانم، کە مەمکیکی تیا بە ئەک نارنجۆکیک!»

من ئەپۆم و

تکایە پیتی بڵێن ئیتر

بە دیدارم ناگاتەوه،

و مەگ چەم ئەپۆم

چەمیش ئاوو ناداتەوه،

بیزارم، بیزارم لێره

لە دار، لە بەرد

بیزار لە شارەکەم لە خۆی،

لە ئاوێنە و تەوقە و شانە و قژی نیگرووی

لە دەست و پەنجەم دەستەمۆی، ل ٢٢

ئەبۆبەکر لە ژن بیزار نییە، لە ژنی دەستەمۆ تووڕەییە و دەبەوێت لە رێی وروژاندنیەوه بۆ یاخیبوون، هانی بەدات.

مارکۆس دەلێت: «تا گۆرانکاری بنهرفتی لە سایکۆلۆژیای تاکەکاندا روو نەدات، شۆرش بەریا نابێت.» ئایینی

شاعیری یاخیبوو، وروژاندنە تا رادەي بریندارکردن: Provocation، ئەو شاعیریە برۆی بەو ئایینە نەبێت،

نەک هەر بەرنگاری واقع نابێتەوه و تابوو ناشکێنێت، بەلکوو داکوکیش لەو شانە دەکات، کە دەسەلاتداران بە

پیرۆزی دەزانن.

شاعیری پەپوولەیی

راستگۆییەکی دەگەمن بە ئاسمانی شاعیری ئەبۆبەکرەوه دەرهوشیتەوه، ئەو لە گەلی واقع جۆرە گۆزەبەک چن

دەکات، هەر دەلێت گۆزەي شەرابی خەپام، یان گۆزەي سەرشانی کچی شاعیری «گۆران»ە. دەزانیت خەپال

بەرپرەي پشتی شاعیرە نەک واقع، هەر بۆیە بە جۆریک واقع لە خەپالی هونەردا دەتوێنیتەوه، کە شاعیریکی

دەبێت، هەست ناکەیت لە دەرەوه دەیخوێنیتەوه، بێت وایە بەشیکێ لە شاعیرەکە و لە ناویدا، ئەبۆبەکر بە

شێوەبەکی ئاناسایی و چاوەڕێتەکراو، جیهانیکی ئاسایی بەرچەستە دەکات، زۆردۆزی لە بایەخدا بە شیوازدا

ناکات، کەر شتیکی پێ بێت شیواي گۆتن بێت، دەبێت، چی دەلێت، بە لایەوه گرنگترە لەوهی، چۆنی دەلێت.

دەستۆیفسکی لەبەر ئەو شانە نەمرە کە گۆتوونی، نەک لەبەر ئەوهی چۆنی گۆتوون.

ئەمیشو ئەنووم، شاعیر ئالێم

شاعیر مۆمیکە پێ نابێ

من شاعیری چرایەک نیم

لەگەل فرودا

پەنجەیان تیک هەلکێشای،

من شاعیری ولاتی نیم

سەدان شوو بۆلیسەکانی

جرت و تف و لبسه‌کافی

خوا و نه‌ستیره و خوشه‌یستی و شیعره‌مکانیان راو نایب. ل ۱۱

له سهرده‌میکدا جلالد مافی هاوولاتیویون له شاعیر بستنیتیه‌وه، وهک جعفر نومیتری له فه‌یتوری و سه‌ددام له به‌یاتیی سه‌نده‌وه. له شونینکدا دهسه‌لآندار نه‌وه ده‌ستنیشان بکات، کتی مافی ژبانی هه‌یه و کتی نه‌ه، نه‌ه‌وین نیشتمان نییه. نیشتمان شونینکته تپیدا به‌ چاوی ریزه‌وه سه‌رنجی ئینسان بدریت. له شوین و سه‌رده‌می وادا، بانگه‌شه‌کردن بق شیعری سپی و په‌یووله ناسا، سووکا‌بیتی کردنه به‌ هوشیاریی خپته‌ر. شیعری بیتلایه‌ن مه‌گه‌ر له سه‌روه‌ختی سه‌روه‌ری په‌کسانیدا له‌دایک بیت. نه‌وه چاره‌نووسی شاعیره، چ له باومشی نیشتماندا بیت و چ دوور بیت لئی، هه‌ر هه‌ست به‌ نامۆسی بکات، به‌لام وهک «کیگارد» بۆی چووه، دژوارترین جۆری نامۆسی، له خۆ بیگانه‌بوونه، چونکه هه‌ویتی نه‌په‌ری بزریویون و تاریکترین نا‌نومۆدییه.

له ولاته بچکۆله‌کسی دلی خۆشما په‌ناه‌ندم. ل ۳۲

نه‌مشه‌و من و په‌نجه‌ره‌کم

دوو ته‌ریکی

شاریکی پر له تلیاک و

که‌لێه و قه‌له‌می سۆزانی. ل ۱۰

نه‌م سه‌ده‌یه

سه‌ده‌ی دۆلار و قه‌حبه‌یه. ل ۸

له دوا‌ی جه‌مال عیرفانه‌وه په‌ستی به‌ جتی نه‌ماوه، به‌لام هه‌شتا نه‌ستیره‌ی ناوی هه‌ر که‌شه، هه‌شتا به‌ هه‌نیه‌ی بکۆزانییه‌وه، خۆتی په‌له‌یه‌کی ره‌شه. با بکۆزانی نه‌بویه‌که‌ر عه‌لیش خاتره‌جه‌م بن، مژوو ناویان وهک جه‌لالدی شاعیر تۆمار ده‌کات، ناخر مژوووی راسته‌قینه، شاعیری یاخی، ده‌بنووستیه‌وه، نه‌ک جه‌لالد.

سه‌ره‌چاوه‌کان

۱) شاعیری لایه‌بکر عه‌لی شه‌عید ده‌کرێ، په‌ماننۆری رزگاری، رۆژنامه‌ی رزگاری نۆزگانی بارنی کار هه‌ولێر.

۲) له کۆزانی نه‌بویه‌که‌ر عه‌لیدا، گۆلان، ژ ۲۵، ئی ۶، ئی ۱۰، ۱۹۹۴ هه‌ولێر.

۳) به‌کر عه‌لی، له‌کهل میلی کاتژمێردا په‌کتر نه‌خۆن، نازاد که‌ریم، ژله‌مق ۶ کۆلن ۱۹۹۹

۴) مه‌راسیمی په‌کی نایاری ۱۹۹۴ سه‌عه‌ید نه‌حمه‌د و نارام عه‌لی، چ. زانکۆی سه‌لاحه‌دین، له‌ بلۆکرووه‌کانی حیزبی کۆمۆنیستی کێرکابری عێراق ۱۹۹۵ هه‌ولێر.

(5) iDAG, 24 februari 1995 Malmö Årg 6 Nr 55

۶) الشاعیر ابونیس ناقدًا، د. ماجده حمود، المدی، عند ۱۸ دمشق ۱۹۹۹

۷) الادیب و مه‌ناعت، ت: جبرا ابراهیم جبرا، ط: بیروت ۱۹۸۳

۸) وجه نرسیس فی مباح الشعر، حاتم الصکر، فصول، المجلد السادس عشر، العدد الثاني، ص ۲۹ خریف ۱۹۹۷ القاهره.

۹) القافیه و الامیریالیه، ادوارد سعید، ت: کمال ابودیید، دار الاداب ۱۹۹۷ بیروت.

۱۰) نه‌و شاعرانی تمبیا ژماره‌ی لایه‌م‌ه‌کانیان دیاریکراوه، له کۆمه‌له‌ شیعری: «نه‌و شاعرانی له‌ پرچه‌کانت ره‌شتن» نه‌وه مه‌رگیاوین.

۱۱) دوو شیعری بلۆنه‌کراوه‌ی نه‌بویه‌که‌ر عه‌لی، گۆفاری هه‌لجه‌یه، ژ ۴۲، ۱ هه‌ولێر ۱۹۹۹

۱۲) شاعیری شه‌وه پاییزیه‌کان، خه‌مه‌فه‌ریق خه‌سه‌ن، گۆفاری وان، ژ ۹ و ۱۰، ۹۷ ل سووند ۱۹۹۴

۱۳) دیوانی بێخۆد، محمه‌دی مه‌لا که‌ریم ۶۷ و ۹۳، چ. نیکنام، تبریز.

۱۴) الاعمال الشعریه الکامله، امل دنقل، ص ۲۲۶ دار العوده ۱۹۹۵ بیروت.

۱۵) بعیدا داخل الغایه، فاضل العزاوی، ص ۱۴۶ دار المدی ۱۹۹۷ دمشق.

۱۶) پینچ کورتیله شانۆسی، نه‌بویه‌که‌ر عه‌لی، رامان ژ: ۲، ۵ هه‌ولێر ۱۱ ئی ئابی ۱۹۹۶

• شیعریکی درۆزی ره‌فیق ساپیوره.